

In dankbare herinnering aan

Annie Kamps-Thijssen

weduwe van
Bart Kamps

* 10 - 5 - 1927
Groesbeek

† 19 - 3 - 2025
Groesbeek

Toen de dokter vroeg of ze gereanimeerd wilde worden, zei ze: "Ik wil 100 worden; dan komt de fanfare en den burgemeester met bloemen en den kèl van hier (manager Jos)". Dat doel heeft ze niet bereikt. Op Eikenhorst is ze, onze schoonmoeder, oma en overgrootmoeder, na een lang en gelukkig leven en altijd intens met ons verbonden, vredig gestorven. Met veel dankbaarheid en liefde kijken we op haar leven terug.

Annie was het 5e van de 7 kinderen van Hent Thijssen en Miene Krebbers, geboren en getogen aan de Bredeweg. Ze was er nog altijd trots op dat ze "de kleinkinderen van ons thuis" heeft leren lopen. De oorlog en vooral de evacuatie naar Heumen hebben heel wat zorg teweeg gebracht. Teruggelkomen en tijdelijk bij Marie Heijnen verblijvend, heeft ze wel haar Bartje leren kennen. Hij werd voor heel haar leven haar grote, zachtmoedige geliefde.

Bart moest als soldaat naar Indië en kwam pas na drie jaar weer thuis; het maakte hun liefde alleen maar sterker. In 1952 trouwden ze en kregen ze een plekje in het ouderlijke huis van Bart, waar zijn moeder en zus Dien met Wim en hun drie kinderen nog woonden. Dat was aanpassen geblazen. Dit huis aan de Schoolweg werd voorgoed haar thuis. 67 jaar woonde ze er. Moet heeft nog 13 jaar bij hen gewoond.

Spoedig werd Theo - Théé-tje - geboren. Heel haar hart

ging open. Hij was een lief, vrolijk en ondernemend kind. Natuurlijk werd hij lid van Rood-Wit, in 1945 mede opgericht door zijn vader. De zondagen bleven heel haar leven hetzelfde: 's zondagse soep en daarna naar Rood-Wit en praten over voetbal.

De geboorte van de kleinkinderen opende opnieuw een wereld van geluk voor Annie. Zij waste en streek hun kleertjes en werd op die manier intensief bij hun opgroeien betrokken. De band is wederzijds altijd diep en hartelijk gebleven. Ze mocht ook nog genieten van haar beide achterkleinkinderen.

Er was ook een groot verdriet. Het sterven van Bart, haar man, bracht Annie in een orisis die ze maar met moeite te boven kwam. Mede dankzij haar gezin en drie lieve buurvrouwen kon ze nog 3 jaar thuis blijven wonen. Daarna kreeg ze een plekje op de Eikenhorst. Daar werd haar appartement ingericht als thuis en overwon ze langzaam haar weerstand. Zes jaar heeft ze er genoten van de liefdevolle zorg en aandacht.

Toen trof haar en ons het sterven van Theo. Voor ons allen een nauwelijks te overkomen verdriet. Toch hebben we samen weer een weg gevonden en de band met elkaar bewaard en verdiept.

Annie, zorgzame, lieve, eigenwijze, nuchtere en altijd directe moeder, oma, en overgrootmoeder, van harte bedankt voor alles wat je voor ons hebt betekend en gedaan en vooral voor wie je was in ons midden: een geliefd en bijzonder mens. Doe Bart je man en Theo, mijn man en onze vader en opa, de hartelijke groeten. Moge je nu voorgoed thuiskomen in dat door jou niet-verwachte Licht.

Theo † en Ciel
Bart en Majolein
Rinus en Kelly, Venna, Quinn
Dorus